

Podzimní přechod Nízkých Tater.

VHT

datum 23.-26. října

počet 4

vedoucí Schulz

Za hezkého podzimního počasí jsme se rozjeli o Nízkých Tater. Je naplánovaný přechod východní části od Královy hole. Co bude dál se uvidí ...

Po noční cestě vlakem přijíždíme do Popradu, pokračujeme autobusem do **Vernáru**. Dole v údolí je mlha, ale nad ní má být podle všech předpovědí pěkně. Stoupáme dolinou a asi po hodině je jasné, že se předpovědi nemýlily. Protože nabíráme výšku, jdeme už jen v tričku nebo košili. Závěr údolí tvoří skalní amfiteátr **Martalúzka**. Nad ním vycházíme na holý hřeben vedoucí na vrchol **Královy hole**. Tady se otevírají nádherné výhledy, hlavně na Vysoké Tatry. Po 3 ¼ hodinách výstupu jsme na vrcholku. Fouká studený vítr, proto rádi využíváme předsíňku v budově vysílače, je tu teplo a výhled je přes skleněnou stěnu na Rudohoří a Muráňskou planinu. I když je sobota a den jako stvořený na turistiku je tu mimo nás a pracovníků vysílače jen dvojice Slováků, která se taky chystá na přechod hřebene.

Po obědě a odpočinku jdeme dál po holém hřebenu. Stále svítí slunko, ale fučí severovýchodní vítr, proto vytahujeme bundy a šušťáky. Na **Orlové** zalézáme za kameny na vrcholku. Tady nefouká, sluníčko hřeje, proto všichni usínáme. Po odpočinku sestupujeme do **Ždiarského sedla** a docházíme na **Andrejcovou**.

Kousek od cesty je tady neobhospodařovaná útulna. Vaříme si večeri a ukazují se nám první obyvatelky (= myši), je jich tu dost a lidí se moc nebojí. Proto na noc většinu věcí schováváme do batohů a ty zavěšujeme na stěny. Když v 18 hod. usínáme, přichází ještě dvojice turistů z Chrudimi. Noc je teplá a ruší ji pouze šustění myší. Nad ránem vycházím ven a svítí spousta hvězd.

Ráno při vaření snídaně nachází Andrzej jen drobky po zapomenutých sušenkách a Standa rozhrýzané pouzdro na nůž.

Pokračujeme na vrchol Velké Vápenice a pak klesáme 500 m do sedla **Priehyba**. Tady svačíme a po doplnění vody stoupáme 400 m na **Kolesárovou** a dál na **Homolku**. Masiv Velkého boku nás přitahuje, ale byla by to velká zacházka, proto jedeme dál na **Ramžu**. Tady je opět útulna a plánujeme zde nocleh, jenže je teprve 15 hod a láká nás to jít dál. Po zvážení situace (je mlha a na Čertovici nevíme jak by to bylo s noclehem) tady zůstáváme.

Nasbírali jsme si dřevo na zatopení v kamnech a ještě udělali zásobu pro budoucí nocležníky. I tady se ukazují myšky. Nejsou tak ochočené jako na Andrejcové, ale stejně se do paštiny dostaly.

Ráno je venku mlha, fouká vítr a nejsme schopni odhadnout jestli jde o změnu počasí, nebo stačí jen vystoupat nad inverzi. Cestou lesem na **Čertovici** máme čas o tom přemýšlet. Původně jsme tady chtěli končit, ale počasí a výkonnost nám umožňují jít dál. Těšili jsme se na občerstvení, ale v 9 hod. je motorest ještě zavřený. Raději rychle pokračujeme dál. Na **Lajštochu** se mlha začíná trhat a v **Kumštovém sedle** už zase svítí slunko. Zůstáváme jenom 3, Jirka odchází dolů (musí další den do práce). V poledne jsme na **chatě pod Ďumbierom**. Je krásně, určitě půjdeme dál. Jenže hřebenem je to k další útulně 7 hod., proto se rozhodujeme pro cestu úbočím. U **Kosodreviny** je tak teplo, že jdeme v tričku s krátkým rukávem (je konec října a před rokem v tuto dobu bylo -14°C). Ale již za chvíli se na hřebeni objevují mraky a na **Křížském sedle** na sebe oblékáme několik vrstev. V mlze a větru pokračujeme na **Chabenec** a sestupujeme k **útulně pod Ďurkovou**.

Vítá nás vytopená útulna. Je tu více turistů než jsme dohromady potkali ve všech minulých dnech. Spíme na madracích v patře, je tu až moc zatopeno.

Ráno vstáváme mezi prvními a po 7 už odcházíme. Chceme dojít až na Donovaly. Jdeme přes vrcholy **Ďurkové**, **Zámocké** a **Latiborské hole**. Zase fouká vítr a chvílemi se převaluje mlha. Po krátkém odpočinku v **sedle pod Skalkou** pokračujeme na **Velkou Chochulu** a poslední vrchol **Prašivou**. Následuje sestup do Hliadělského sedla.

Tady skončil přechod hřebene Nízkých Tater. Protože ale nevíme, v kolik hodin jedou autobusy z Donoval a nechceme být pozdě doma, sestupujeme do **Korytnice**.

Na autobus čekáme jen 20 minut. V Ružomberku se jen najíme a jede nám rychlík domů.